

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt VII [i.e. VI]. a Ex eodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

nomen ejus inter Dei sacerdotes non esse recitandum, sancire videntur, similem Episcopum ejiciendum esse à consortio, & numero ceterorum Episcoporum; nec ejus nomen esse ex diplychis defunctorum cum aliis fideliter, pièque

defunctis recitandum, ut cognoscatur eum ob tantum facinus anathema esse, id est separatum, & ejectum à consortio, & numero aliorum fratrum, & sacerdotum.

CAPUT VII.

^a Ex eodem.

IN eos, qui Catholici non sunt, etiam si consanguinei fuerint, Episcopi, vel Presbyteri nihil conferant. Denique hoc, quod de Episcopis, & Presbyteris dictum est, debet de reliquis clericis exaudiri.

NOTÆ.

^{1.} ^a **E**X eodem. Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc titulo. cap. 9. & canon hic est 13. Concilii Carthag. 3. in qua Synodo apud Theodorum Balsamon. ordine 25. ita habetur: *Ut Episcopi, & clerici in orthodoxos Christianos nihil conferant, & si sint adhuc cognati, nihil per suarum rerum donationem, ut dictum est, Episcopi, vel clerici in eos conferant. Et in can. 22. Codicis Ecclesie Africanae, apud Iustelum ita legitur: Et ut in eos, qui Catholici Christiani non sunt, etiam si consanguinei fuerint, per donationem rerum suarum Episcopi vel clerici nihil conferant. Cum enim jure civili attento in hæreticos aliquid donationis legati, vel institutionis titulo transferri non possit, l. 7. C. Theodos. de heretic. Vbi Theodosius ita statuit: Si quis Manicheus, Manicheæve ex die lata dudum legis, ac primitus à nostris parentibus, in quamlibet personam condito testamento, vel cujuslibet titulo liberalitatis, atque specie donationis transmissit proprias facultates, vel quisquam ex his addita per quamlibet successionis formam collatione ditatus est; quoniam ipsidem sub perpetua juste infamia nota testandi, ac vivendi jure Romano omnem prorsus eripimus facultatem, neque eos relinquenda, aut capiendæ alicujus hereditatis habere sinimus potestatem, totum sese nostri viribus imminenti indagatone societur. Quam legem ad Donatistas protrahi voluerint Patres ipsius Concilii Carthag. in can. 93. Synodi Africanae, per hæc verba: Petendum etiam, ut lex, quæ hereticis, vel*

ex donationibus, vel ex testamentis aliquid capiendi, vel relinquendi denegat facultatem, ab eorum quoque pietate hætenus repetatur, ut eis relinquendi, vel sumendi jus adimat, qui pertinacia furore cecati, in Donatistarum errore perseverare voluerint. Ceterum illis, qui consideratione unitatis, & pacis se corrigere voluerint, absque interdictio hujus legis capiendæ hereditatis aditus pateat, si adhuc in errore hæretico constituti, aliquid ante donationis, vel hereditatis obvenit his sanè exceptis, qui lite pulsati putaverint ad Catholicos transeundum, quia de talibus credendum est non metu celestis judicii potius quam terreni commodi aviditate unitatem catholicam præcipasse. Unde ad petitionem ipsorum Patrum prædicta Theodosii sanctio repetita fuit ab Honorio in l. 4. C. Theodos. ne sanctum baptisma, in hæc verba: Scientiis, qui iterare baptisma non timuerint, aut qui consentiendo hoc facinus propria hujus societatis permutatione non damnaverint, non solum testandi sibi, verum adipiscendi aliquid sub specie donationis, vel agitorum contrarium in perpetuum copiam denegatam. Quare merito in præfenti canone idem circa Episcopos & clericos statuerunt, aliqua bona donantes, vel relinquentes hæreticis, ac generaliter statuerunt Imperatores circa laicos instituentes hæreticos, vel quid illis donantes; & etiam laicos eo casu puniri, ut Episcopos & Presbyteros, notarunt Zarabel. hic Ricciulus de jure person. capit. 44. numer. 12.

CAPUT VIII.

Alexand. III. ^a Rhemen. Archiepiscopo.

ET cum Christus perfectus Deus, & perfectus sit homo, mandamus, quatenus sub anathemate interdicas, ne quis de cetero audeat dicere, Christum non esse aliquid secundum quod homo: quia sicut Christus verus est Deus, ita verus est homo, ex anima rationali, & humana carne subsistens.

NOTÆ.

^a **R**hemenfi. Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc titulo. cap. 5. & post Concil. Lateran. part. 49. cap. 20. de Metropoli Rhemenfi nonnulla adduxi in cap. 17. de officio Ordin.

COMMENTARIUM.

Jvbetur in præfenti ab Alexandro III. ne quis dicat Christum non esse aliquid, secundum quod homo; hoc est ne dicatur, ut Eutyches putabat, nihil manere vere humanitatis, sed solam divinam naturam, in quam conversa substantialiter fuerit natura humana. Hunc errorem Eutychetis sequuti sunt aliqui Magistri scholæ Parisiensis,